

Memo

In de commissievergadering van 6 oktober 2014 zijn vragen gesteld omtrent de mogelijkheden van het opleggen van een permanente tegenprestatie na het eerste jaar en de financiële stapeling van eigen bijdragen.

Tegenprestatie:

In de Participatiewet is vastgelegd dat gemeenten verplicht zijn om een tegenprestatie te vragen aan mensen die een bijstandsuitkering ontvangen van de gemeente. Een tegenprestatie wordt hierbij gezien als een maatschappelijk nuttige bijdrage.

Aan de verplichting tot het geven van een tegenprestatie zijn voorwaarden verbonden.

- a. De werkzaamheden moeten worden verricht naast of in aanvulling op reguliere werkzaamheden
- b. Er mag geen sprake zijn van verdringing van reguliere werkzaamheden
- c. De omvang en de duur dienen beperkt zijn.
- d. De tegenprestatie mag niet direct gericht zijn op de toeleiding naar de arbeidsmarkt
- e. De tegenprestatie is geen re-integratie instrument
- f. Rekening moet worden gehouden met persoonlijke omstandigheden van betrokkene

Op basis van jurisprudentie is het opleggen van een tegenprestatie van onbeperkte duur niet mogelijk.

De omvang van de werkzaamheden en de duur in de tijd dienen vanwege het verbod op dwangarbeid en slavernij beperkt te zijn (art 4 EVRM).

Gekozen is dan ook voor het opleggen van een tegenprestatie van een bepaalde duur, maximaal 12 maanden. Voor zover de gemeente nadien opnieuw een tegenprestatie oplegt dan kan dit pas weer na een periode van minimaal 6 maanden.

Financiële stapeling van eigen bijdrage.

Voor het ontvangen van zorg wordt in de regel een eigen bijdrage betaald. Een eigen bijdrage wordt betaald op basis van de zorgverzekeringswet (eigen risico), zorg in het kader van de WLZ (AWBZ), een voorziening in het kader van de WMO en een ouderbijdrage in het kader van de Jeugdwet.

Het CAK verzorgt de vaststelling en de inning van eigen bijdragen op grond van de WMO en WLZ en de ouderbijdrage op grond van de Jeugdwet.

De hoogte van de te betalen eigen bijdrage voor de WLZ en WMO is afhankelijk van het inkomen en het berekende inkomen op basis van een eventueel vermogen van betrokkene. Overigens is de rekenwijze waarop de eigen bijdrage wordt berekend vastgesteld door het Rijk. De gemeente kan hier alleen in gunstige zin voor de cliënt van afwijken.

Het te betalen bedrag voor het "eigen risico" in het kader van de zorgverzekeringswet is in deze wet vastgesteld en kent een maximum. Het eigen inkomen en of vermogen speelt hierbij geen rol.

De gemeente legt een bijdrage op in het kader van de WMO. Deze bijdrage is dus afhankelijk van het inkomen en niet van het aantal voorzieningen wat iemand heeft om te kunnen participeren in de maatschappij.

Bij stapeling van eigen bijdrage WMO en WLZ past het CAK de anticumulatie regel toe. Er wordt dan alleen voor de Wmo-voorziening een eigen bijdrage geïnd.

Cliënten met een inkomen op het minimum niveau komen, mits aan de voorwaarden van de bijstandswet wordt voldaan, in aanmerking voor bijzondere bijstand in de te betalen eigen bijdrage WMO.

Een te betalen eigen bijdrage WMO en betaling eigen risico Zorgverzekeringswet komt regelmatig voor. Hiervoor gelden geen anticumulatiebepalingen.

Voor ondersteuning, hulp en zorg op grond van de Jeugdwet kan geen eigen bijdrage worden opgelegd. Er kan wel sprake zijn van een ouderbijdrage in verband met kosten van de aan een jeugdige voor zover deze verblijft buiten het gezin. De ouderbijdrage is ingegeven door het besparingsmotief: ouders van wie de kinderen buiten het gezin worden verzorgd hebben minder kosten voor die kinderen.

In de anticumulatie wordt door het CAK geen rekening gehouden met de ouderbijdrage op grond van de Jeugdwet.

=====